

Dora Kennivé op vrijwilligerspensioen!

Jan Vanderhaeghe

Dora Kennivé, medewerkster van het documentatie- en studiecentrum voor familiegeschiedenis te Merksem, stopt na 39 jaar met haar vrijwilligerswerk voor/bij Familiekunde Vlaanderen. Dora stopt niet omwille van haar (zeer) respectabele leeftijd, maar wel omwille van een verminderde mobiliteit.

Hetgeen Dora voor Familiekunde Vlaanderen verwezenlijkt heeft kunnen wij niet opsommen op één bladzijde van dit tijdschrift. Maar de hoogtepunten waren ongetwijfeld de indexatie van de 'Gazette van Detroit', de medewerking aan het eerste boek (600 blz.) betreffende de 'Venesoenrapporten en emigratie' en het leiden van de ploeg die het Fonds Régis toegankelijk maakte (ca. 400.000 namen). Door haar correspondentie met Franse genealogen en haar deelname aan de vele informatiestanden was zij een ware ambassadrice van onze vereniging!

Familiekunde Vlaanderen is haar veel verschuldigd en de genealogische gemeenschap zal nog vele jaren de door Dora gemaakte toegangen tot allerhande fondsen kunnen consulteren in het documentatie- en studiecentrum voor familiegeschiedenis te Merksem (tevens via <https://centrumfamiliegeschiedenis.be>).

Dora werd gepast gehuldigd door het voltallige Dagelijks Bestuur van Familiekunde Vlaanderen op maandag 9 april 2018. Wij wensen Dora nog vele gezonde jaren!

Stage bij Familiekunde Vlaanderen

Matthias Musschoot

De Universiteit Antwerpen biedt sinds vorig jaar geïnteresseerde studenten de mogelijkheid om een stage te doen in de erfgoedsector. Ik greep deze kans met beide handen aan en koos ervoor bij Familiekunde Vlaanderen te gaan werken. De stageperiode verliep tussen februari en april 2018. Mijn oorspronkelijke taak was het opstellen van een themadossier over de Belgen in Congo. En ik koos er dan voor om specifiek op de vrouw in Congo te focussen. De bedoeling van dit dossier is om genealogen te helpen die onderzoek wensen te doen naar hun voorouders die zelf in Congo vertoefden, maakt niet uit of ze religieuzen, overheidsmedewerkers of privépersonen waren. Ook is er in dit dossier telkens korte achtergrondinformatie bijgevoegd over de 3 grote groepen vrouwen in Belgisch Congo: missiezusters, Belgische blanke vrouwen zonder klerikale functie en de Congolese inboorlingen.

Na verloop van tijd mocht ik ook aan andere kleine opdrachten werken. Ik was bijvoorbeeld aanwezig

op het jaarlijkse congres van Familiekunde Vlaanderen op 17 maart. Hier nam ik foto's en schreef ik een artikel over het congres zelf en de sprekers. Ook mocht ik samen met een andere stagiaire een interview afnemen met Jan Vanderhaeghe, directeur van het documentatie- en studiecentrum voor familiegeschiedenis te Merksem. Ik heb zelfs het genoegen gehad om rechtstreeks even samen te werken met enkele vrijwilligers van Familiekunde Vlaanderen bij een project om de woelige familiegeschiedenis van een Australische vrouw met Vlaamse roots te achterhalen.

De ervaring die ik bij Familiekunde Vlaanderen heb beleefd kan ik niet anders dan als positief omschrijven. Ik heb veel geleerd over de werking van de erfgoedsector en over Familiekunde Vlaanderen zelf, dingen die ik nooit in de theoretische lessen van de universiteit zou aangeleerd krijgen. Ik ben trots op het werk dat ik verricht heb bij de organisatie, maar heb vooral een vernieuwd respect gekregen voor alle vrijwilligers die zich zo inzetten om steeds excellent werk te leveren. Ik wil bij deze een oproep doen aan alle studenten om te kiezen voor een stage. En indien je ervoor kiest om stage te doen met betrekking tot de erfgoedsector, kan ik mij geen betere plek inbeelden dan Familiekunde Vlaanderen.

Familiekunde Vlaanderen mocht dit voorjaar drie stagiairs verwelkomen in het documentatie- en studiecentrum voor familiegeschiedenis te Merksem: van links naar rechts op de foto Kim Vanuytrecht, Anaïs Langbeen en Matthias Musschoot.